

**Міністерство освіти і науки України
Київський національний торговельно-економічний
університет
Спілка підприємців малих, середніх і приватизованих
підприємств України
Краківський економічний університет (Польща)
Університет ім. Миколаса Ромеріса (Литва)**

**ПРОБЛЕМИ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ**

**ТЕЗИ
X МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

(Київ, 22–23 травня 2019 року)

Київ 2019

**Розповсюдження і тиражування без офіційного дозволу КНТЕУ
заборонено**

УДК 334.722.071.2 (477)
П 78

Проблеми та перспективи розвитку підприємництва
П 78 в Україні [Електронний ресурс] : тези X Міжнар. наук.-
практ. конф. (Київ, 22–23 трав. 2019 р.) / відп. ред.
А.А. Мазаракі. – Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2019. –
230 с. – Укр., рос. та англ. мовами.
ISBN 978-966-629-940-9
DOI: <http://doi.org/10.31617/k.knute.2019-05-22>

У матеріалах конференції розглянуто актуальні фінансово-
економічні, правові та управлінські проблеми розвитку підприєм-
ництва в Україні. Досліджено чинники формування підприємницького
середовища в умовах децентралізації регіонів в Україні та євро
інтеграційного вектору її розвитку.

Матеріали друкуються в авторській редакції.

УДК 334.722.071.2 (477)

Редакційна колегія: А.А. Мазаракі (відп. ред.), д-р екон. наук,
проф., академік НАПН України, заслужений діяч науки і техніки
України; О.І. Міняйло, канд. екон. наук, доц.; Г.В. Блакита, д-р екон.
наук, проф.

ISBN 978-966-629-940-9

© Київський національний торговельно-
економічний університет, 2019

NIKANOROVA A.Y.	
Increasing competitiveness enterprises by introducing innovations.....	166
НИКОЛЮК О.В., ОСТРОКОНЬ С.М.	
Проблеми і напрями створення та організації діяльності промислово-фінансових груп в Україні	167
НОВИКОВА Н.М., РАДІОНОВА Г.І.	
Форми взаємодії бізнесу, науки та держави	170
ОЛЕСЕНКО І.С.	
Класифікація платоспроможності як компоненти економічної безпеки підприємства торгівлі.	173
ОХРИМЕНКО І.В.	
Підприємницька та трудова мотивації: об'єктивна необхідність їх гармонізації.....	177
ПАВЛЮК Т.І., ОСІПОВА Л.В.	
Оцінка стану ринкового конкурентного середовища.....	180
ПУРДЕНКО О.А.	
Сучасний стан краудфандингу в Україні	183
ПЯНКОВСЬКИЙ В.В.	
Механізми фінансово-кредитної підтримки підприємництва на місцевому рівні	185
П'ЯТНИЦЬКА Г.Т.	
Зміна настроїв у малому бізнесі України	188
РИБАК Р.І.	
Адаптація підприємств до викликів VUCA світу.....	191
РОЖЕНКО О.В.	
Ефективність капітальних інвестицій у підприємства сільсько-господарської галузі.....	193
САКУЛІН П.О.	
Оцінка ризиків діяльності підприємства.....	195
САРАНЦЕВА О.Ю., КАІКА Є.О., ДОВЖЕНКО Д.М.	
Інвестиційний потенціал країни: його основні характеристики	197

Innovative enterprises that have succeeded by introducing innovative products also need to innovate in organizational development. It is necessary to improve communication between the enterprise departments, to speed up reading and processing information and to increase control.

Therefore, the competitiveness of an enterprise is a complex concept that can be understood as the ability to make the profit by producing and selling products at a price not higher and in quality is not lower than other counterparties in their market niche. That main direction of its increase is the increasing in innovation activities.

References

1. Innovatsiinyi menedzhment: Dovidkovyi posibnyk / Za red. P.M. Zavlina. 2-e vyd. – М. : Tsentr doslidzheni statystryky nauky, 2007.
2. Innovatsiina diialnist yak factor ekonomichnoho rozvytku malykh pidpriemstv [Elektronnyi resurs] / A.I. Yakovlev // Ekonomika: realiichasu. Naukovyizhurnal. – 2014. – № 2 (12). – S. 115–119. – URL : <http://economics.opu.ua/files/archive/2014/n2.html>

Ніколюк О.В., канд. екон. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій;
Остроконь С.М., магістрант
Одеська національна академія харчових технологій

ПРОБЛЕМИ І НАПРЯМИ СТВОРЕННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВО-ФІНАНСОВИХ ГРУП В УКРАЇНІ

На сучасному етапі розвитку для України однією із важливих проблем постає проблема інтеграція фінансового та промислового капіталу, а також створення промислово-фінансових груп (ПФГ). Їх створення та ефективна організація діяльності дозволить розв'язати ряд проблем, що пов'язані з налагодженням взаємозв'язків між учасниками промислово-фінансових груп: підприємствами, страховими компаніями, банками та іншими.

Багато науковців та економістів розглядають різні напрямки створення та розвитку промислово-фінансових груп в яких відображено різні підходи та нові бачення вирішення даної проблеми. В своїй монографії Кузьмін О.Є., Алексєєв І.В. та Колісник М.К. [1],

приділяють увагу практичним аспектам фінансово-кредитного регулювання інноваційного розвитку об'єднань. Теоретичні та методичні засади функціонування та оцінювання діяльності розглядають вчені: Федоренко В.Г. [2], Лепак Р.І. [3].

Сучасна світова практика підтверджує, що промислово-фінансова група є однією з найдосконаліших форм кооперації, а тому їх розвиток в світовій економіці є одним з основних. Що пов'язано з можливим забезпеченням контролю над встановленням взаємовигідних господарських і технологічних зв'язків.

Для господарських суб'єктів вагомим аспектом до входження в промислово-фінансові групи є перспектива спільного освоєння довгострокових інвестиційно-привабливих проектів, спільна реалізація важливих загальнодержавних програм, а також отримання необхідної державної підтримки.

Загалом, фінансово-промислові групи у сучасному вигляді можна розглядати, як об'єднання підприємств з виробничим та торговим профілем з кредитно-банківськими установами, що завдяки своїй діяльності вказують на тенденції сучасного індустріального розвитку економіки.

Згідно зі статтею 1 Закону України «Про промислово-фінансові групи в Україні», ПФГ – це об'єднання, до якого можуть входити промислові підприємства, сільськогосподарські підприємства, банки, наукові і проектні установи, інші установи та організації всіх форм власності, що мають на меті отримання прибутку, та яке створюється за рішенням Уряду України на певний термін з метою реалізації державних програм розвитку пріоритетних галузей виробництва і структурної перебудови економіки України, включаючи програми згідно з міждержавними договорами, а також виробництва кінцевої продукції [4].

Промислово-фінансові групи умовно можна розділити на: промислові, торговельні, банківські. Розподіл проводиться беручи за основу консолідуюче ядро, тобто ініціатора створення, навколо якого вибудована вся група.

«Промислові» промислово-фінансові групи виникають коли є необхідність забезпечення виробничо-технічного розвитку групи підприємств і науково-дослідних організацій, основою для їх створення є спільні інтереси по освоєнню нових технологій та створення певного виду продукції. За умови, що співпраця учасників промислово-фінансової групи базується на кооперації в постачальницько-збутовій сфері, тоді логічним є, що головні позиції займають торгові компанії.

Кредитно-фінансові організації становлять основу «банківської» промислово-фінансової групи. Підприємства, що входять до їх складу можуть бути не пов'язані один з одним ні по виробничій кооперації, ні по іншим господарським інтересам. Варто зазначити, що банківські промислово-фінансові групи відрізняються широкою різноманітністю.

В сучасних умовах для України склався ряд передумов, що чітко обумовили потребу в формуванні промислово-фінансових груп, яка виникає у пріоритетних напрямках розвитку промислового комплексу. Важливо відмітити, що такою передумовою є потреба у створенні нової ефективної системи інвестування промисловості, а також формування інтегрованих структур, які зможуть в умовах ринку не тільки ефективно функціонувати, а також саморозвиватися. Саме промислово-фінансові групи повинні дозволити повернути частку внутрішнього ринку, яка була витрачена за рахунок появи на ньому продукції великих зарубіжних компаній. Крім того, наявність інноваційної продукції дозволить стати конкурентоспроможними на зовнішньому ринку, що в цілому позитивно вплине на економіку [5].

В Україні існує ряд проблем, що перешкоджають розвитку промислово-фінансових груп, а саме загальна економічна нестабільність у країні, недосконалість нормативного та законодавчого забезпечення, що регламентує діяльність промислово-фінансових груп. Важливими проблемами постають також, відсутність інноваційної спрямованості інвестиційних програм розвитку, відсутність висококваліфікованого складу управлінців вищої та середньої ланок. Таким чином, трансформацію української економіки можна забезпечити завдяки підвищенню ролі вітчизняного виробництва у міжнародному поділі праці, що можна досягти саме на засадах формування промислово-фінансових груп.

Список використаних джерел

1. Проблеми фінансово-кредитного регулювання інноваційного розвитку виробничо-господарських структур : монографія / Кузьмін О.Є., Алексєєв І.В., Колісник М.К., – Львів: МАУП, 2007. – 152 с.
2. Федоренко В.Г. Інвестознавство : підручник / В.Г. Федоренко. – Київ : Видавництво МАУП, 2004. – 480 с.
3. Лепак Р.І. Тенденції розвитку і перспективи промислово-фінансових груп в Україні // Науковий вісник НЛТУ України. – 2008. – Вип.18.9. – С. 233–238.

4. Закон України «Про промислово-фінансові групи в Україні» від 21.11.1995 № 437/95-ВР.
5. Ніколюк О.В. Теоретико-методологічні засади інституційного регулювання соціально-економічної безпеки аграрного виробництва : монографія / О.В. Ніколюк. – Одеса : Друкарський дім, Друк Південь, 2018. – 298 с.

Новікова Н.М., канд. екон. наук, доцент
Київський національний торговельно-економічний університет;
Радіонова Г.І., студентка 2 курсу
Київський національний торговельно-економічний університет

ФОРМИ ВЗАЄМОДІЇ БІЗНЕСУ, НАУКИ ТА ДЕРЖАВИ

Однією із ефективних форм розвитку університетської науки, економіки, торгівлі та промисловості є співпраця вищих навчальних закладів з підприємництвом, промисловістю та державою. Прикладом цього є успішне використання в багатьох країнах розробленої професором Стенфордського університету і центру досліджень у галузі підприємництва бізнес-школи Единбурзького університету Г. Іцковіцем моделі «потрійної спіралі». Така співпраця дає відчутний економічний, науково-технічний і соціальний ефект, де вже використовується дана модель: У північній та Південній Америці, Західній Європі, Великобританії, Австралії та країнах Азії.

Взаємодія бізнесу і науки виникає у сфері впровадження інновацій, тому легко простежити зв'язок прогресу економіки з науковими винаходами і відкриттями. Економіка може називатися інноваційною, коли промислове виробництво ґрунтується на сучасних наукових дослідженнях, а різні новації знаходять застосування в бізнесі, не втративши актуальність.

Автор концепції моделі «потрійної спіралі» Г. Іцковіц у своїх працях запропонував ефективну модель співпраці університетів з бізнесом і державою. Модель включає в себе три основні елементи:

- 1) у суспільстві, що базується на науковому знанні характерним є посилення ролі університетів у взаємодії з промисловістю та урядом;
- 2) інноваційна складові у співпраці походить не з ініціативи держави, а саме у взаємодії «Університет-бізнес-влада»;
- 3) до традиційних функцій кожна із трьох інституцій частково бере на себе роль іншої.